

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

76. Povrv-367/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasni Golubić, u pravnoj stvari tužitelja DALMACIJA AGENT d.o.o., OIB 43236583314, Trg sv. Jeronima 4, 22000 Šibenik, zastupanog po punomoćniku Lovri Badžimu, odvjetniku u Zagrebu, Kaptol 11, protiv tuženika G 11 GP d.o.o., OIB 29575568647, Ulica Stanka Šatovića 1, 10340 Cerje, radi isplate iznosa od 1.266,67 EUR, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 7. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 21. rujna 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave vršitelja dužnosti javnog bilježnika Krešimira Copića iz Dugog Sela, poslovni broj Ovr-8468/2025, javnobilježnički poslovni broj UPP/OS-Ovr-1057/2025 od 6. rujna 2025., u dijelu kojim je naloženo tuženiku G 11 GP d.o.o., Cerje, Ulica Stanka Šatovića 1, OIB: 29575568647, isplatiti tužitelju DALMACIJA AGENT d.o.o., Šibenik, Trg sv. Jeronima 4, OIB: 43236583314, iznos od 1.266,67 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 37,13 EUR od 21. svibnja 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. lipnja 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. srpnja 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. kolovoza 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. rujna 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. listopada 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. studenoga 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. prosinca 2022. do isplate,
- na iznos od 37,13 EUR od 21. siječnja 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. svibnja 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. lipnja 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. srpnja 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. rujna 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. listopada 2023. do isplate,

- na iznos od 37,30 EUR od 21. studenoga 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. prosinca 2023. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. siječnja 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. veljače 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. ožujka 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. travnja 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. svibnja 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. lipnja 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. srpnja 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. kolovoza 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. rujna 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. listopada 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. studenoga 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. prosinca 2024. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. siječnja 2025. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 21. veljače 2025. do isplate i
- na iznos od 37,30 EUR od 21. ožujka 2025. do isplate,

i to do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine kao i u dijelu kojim je naloženo naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 212,50 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 6. rujna 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od osam dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi iz točke I. ove izreke u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti zakonske zatezne kamate na iznose navedene u točki I. ove izreke po stopi koja prelazi stopu priznatu tom točkom izreke te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 625,00 EUR sa zateznim kamatama od 21. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 (osam) dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka za daljnji iznos od 375,00 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Javni bilježnik Krešimir Copic iz Dugog Sela donio je 6. rujna 2025. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-8468/2025, kojim je naloženo tuženiku kao ovršeniku isplatiti tužitelju kao ovrhovoditelju iznos od 1.266,67 EUR sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose od njihova dospijeca do isplate te naknaditi trošak ovršnog postupka.
2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor. Tuženik osporava aktivnu i pasivnu legitimaciju, osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističe prigovore u odnosu na ovlaštenje Karla Markova za zastupanje suvlasnika.
3. Tužitelj je u podnesku od 1. prosinca 2025. prije svega istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti Općinskog suda u Sesvetama, navodeći da je riječ o sporu između pravnih osoba za koji je stvarno nadležan trgovački sud. U odnosu na prigovor pasivne legitimacije te osporavanje osnove i visine tražbine naveo je da obveza plaćanja zajedničke pričuve proizlazi neposredno iz zakona, neovisno o primitku pojedinih računa, pri čemu je dostavio račune za pričuvu te potvrdu o uplati pričuve za siječanj 2023., iz koje proizlazi da je tuženik račune uredno primao i djelomično podmirivao svoje obveze. Nadalje, osporio je prigovor nedostatka aktivne legitimacije ističući da su suvlasnici zgrada na adresi Kornatska 42A-G u Murteru 1. rujna 2020. propisanom većinom izabrali Karla Markova za predstavnika suvlasnika te da je društvo CORRETTO d.o.o., čiji je Markov odgovorna osoba, u vrijeme sklapanja međuvlasničkog ugovora i ugovora o upravljanju bilo suvlasnik posebnog dijela nekretnine u predmetnoj zgradi. Predložio je održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi te provesti predložene dokaze.
4. Uz podnesak od 1. prosinca 2025. tužitelj je priložio račune za zajedničku pričuvu za razdoblje od travnja 2022. do veljače 2025., potvrdu o uplati pričuve za siječanj 2023., Međuvlasnički ugovor od 1. rujna 2020. s potpisnom listom, Ugovor o upravljanju stambenim zgradama od 1. rujna 2020. te povijesni zemljišnoknjižni izvadak za nekretninu na adresi Murter, Kornatska 42B.
5. Rješenjem Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Svetom Ivanu Zelini, poslovni broj Povrv-585/2025-12 od 31. listopada 2025., rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Krešimira Copića od 6. rujna 2025. stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Potom se Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Svetom Ivanu Zelini, rješenjem poslovni broj Povrv-585/2025-14 od 29. prosinca 2025. oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu, utvrdivši da je riječ o sporu između pravnih osoba u vezi s njihovom djelatnošću, te je odredio da će se predmet po pravomoćnosti rješenja ustupiti Trgovačkom sudu u Zagrebu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.
6. Na pripremnom ročištu održanom 16. lipnja 2026. tuženik, iako uredno pozvan, nije pristupio, pa je ročište održano u njegovoj odsutnosti. Punomoćnik tužitelja ostao je kod tužbe, tužbenog zahtjeva i svih ranije iznesenih navoda te istaknuo da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno, osobito imajući u vidu procesnu pasivnost tuženika i činjenicu da je tuženik podmirio pričuvu za siječanj 2023., čime je potvrdio da je račune za pričuvu primao. Predložio je zaključiti prethodni postupak, provesti uvid

u dokumentaciju koja prileži spisu te usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

7. Nakon zaključenja glavne rasprave u spis je zaprimljen podnesak tuženika u kojem je ostao kod navoda iz prigovora protiv rješenja o ovrsi, osobito u odnosu na osporavanje ovlaštenja Karla Markova za zastupanje suvlasnika.

8. Sud nije našao razloga za ponovno otvaranje glavne rasprave zbog navoda iz naknadno zaprimljenog podneska tuženika, budući da tuženik u njemu nije iznio nove činjenice niti predložio nove dokaze koje bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti do zaključenja prethodnog postupka, već je u bitnome ponovio prigovore istaknute već u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, na koje se tužitelj tijekom postupka očitovao. Međutim, sud je rješenjem od 21. srpnja 2026. ponovno otvorio glavnu raspravu jer u spisu nije bilo zemljišnoknjižnog izvataka niti druge odgovarajuće isprave iz koje bi proizlazilo da je tuženik u utuženom razdoblju bio vlasnik posebnog dijela nekretnine na adresi Murter, Kornatska 42A, za koji se potražuje zajednička pričuva. Postupajući po nalogu suda, tužitelj je uz podnesak od 28. srpnja 2026. dostavio povijesni zemljišnoknjižni izvadak za posebni dio nekretnine izgrađene na zk.č.br. 1986/2 k.o. Murter-Betina (E-3), iz kojeg proizlazi da je tuženik u utuženom razdoblju bio vlasnik navedenog posebnog dijela nekretnine. Na ročište za glavnu raspravu održano 7. rujna 2026. tuženik, iako uredno pozvan, nije pristupio.

9. Sud je izveo dokaz uvidom u rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 6. rujna 2025., prigovor tuženika protiv rješenja o ovrsi, račune za zajedničku pričuvu za razdoblje od travnja 2022. do veljače 2025., potvrdu o uplati pričuve za siječanj 2023., Međuvlasnički ugovor od 1. rujna 2020. s potpisnom listom, Ugovor o upravljanju stambenim zgradama od 1. rujna 2020., povijesni zemljišnoknjižni izvadak za nekretninu na adresi Murter, Kornatska 42B, kao i u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

10. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u odnosu na glavnici osnovan.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja, kao upravitelja stambene zgrade, za isplatu dospjelih, a neplaćenih mjesečnih iznosa zajedničke pričuve za poseban dio nekretnine na adresi Murter, Kornatska 42A, u ukupnom iznosu od 1.266,67 EUR.

12. Među strankama je sporno je li tužitelj aktivno legitimiran zahtijevati plaćanje zajedničke pričuve, je li tuženik pasivno legitimiran, jesu li Međuvlasnički ugovor i Ugovor o upravljanju valjano sklopljeni, osobito s obzirom na ovlaštenje Karla Markova za zastupanje suvlasnika te je li tužitelj dokazao osnovu i visinu potraživanja.

13. Prigovor nedostatka pasivne legitimacije nije osnovan. Iz zemljišnoknjižne dokumentacije i ostalih isprava koje prileže spisu proizlazi da je tuženik u utuženom razdoblju bio vlasnik posebnog dijela nekretnine na adresi Murter, Kornatska 42A, za koji su izdani računi za zajedničku pričuvu. Kao suvlasnik nekretnine tuženik je obveznik plaćanja doprinosa u zajedničku pričuvu.

14. Za razdoblje do 31. prosinca 2024. obveza tuženika na plaćanje zajedničke pričuve proizlazi iz odredaba Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZV), dok je od 1. siječnja 2025. ta obveza izrijekom uređena člankom 28. stavkom 2. i člankom 29. stavkom 2. Zakona o upravljanju i održavanju zgrada („Narodne novine“ broj 152/24 i 47/26; dalje: ZUOZ), prema kojima doprinose za zajedničku pričuvu snose svi suvlasnici, a sredstva zajedničke pričuve dužni su uplaćivati mjesečno.

15. Neosnovan je i prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Prema članku 90. stavku 1. ZV-a, zajednička pričuva predstavlja namjenski vezanu zajedničku imovinu svih suvlasnika nekretnine, dok prema članku 93. ZV-a upravitelj upravlja nekretninom i zajedničkom pričuvom u ime i za račun suvlasnika. Nadalje, prema članku 378. stavku 5. ZV-a upravitelj zastupa suvlasnike u vezi s upravljanjem nekretninom u postupcima pred državnim tijelima, ako ugovorom o upravljanju nije drukčije određeno. Stoga je upravitelj ovlašten u ime i za račun suvlasnika pokrenuti i voditi postupak radi naplate zajedničke pričuve od suvlasnika koji svoju obvezu ne ispunjava. Takvo pravno shvaćanje izraženo je i u ustaljenoj sudskoj praksi prema kojoj je upravitelj zgrade ex lege ovlašten pokretati sudske postupke radi naplate zajedničke pričuve od suvlasnika koji pričuvu ne plaćaju (VTS RH, PŽ-2836/2022-2; PŽ-4852/2019-2). Položaj upravitelja kao osobe koja upravlja zgradom u ime i za račun suvlasnika te poduzima potrebne aktivnosti radi naplate dospjelih, a neplaćenih obroka zajedničke pričuve proizlazi i iz odredaba ZUOZ-a.

16. Na navedeno ne utječe prigovor tuženika kojim osporava ovlaštenje Karla Markova za zastupanje suvlasnika prilikom sklapanja Međuvlasničkog ugovora i Ugovora o upravljanju. Iz Međuvlasničkog ugovora od 1. rujna 2020. s pripadajućom potpisnom listom te Ugovora o upravljanju od istoga dana proizlazi da je upravljanje predmetnom nekretninom povjereno tužitelju. Pritom obveza tuženika na plaćanje zajedničke pričuve ne proizlazi tek iz pojedinačno ispostavljenih računa, već iz njegova svojstva suvlasnika i zakonskih odredaba kojima je uređena obveza osnivanja i izdvajanja sredstava zajedničke pričuve. Osim toga, iz potvrde o uplati pričuve za siječanj 2023. proizlazi da je tuženik tijekom utuženog razdoblja podmirio jednu mjesečnu obvezu pričuve, što dodatno potvrđuje da su mu računi za pričuvu bili ispostavljeni i da je po njima vršio plaćanje.

17. Visina tražbine proizlazi iz računa za zajedničku pričuvu za razdoblje od travnja 2022. do veljače 2025., koji se odnose na poseban dio nekretnine u vlasništvu tuženika. Tuženik nije iznio konkretne prigovore pojedinim mjesečnim iznosima niti načinu njihova obračuna. Stoga je sud utvrdio osnovanom tražbinu tužitelja u ukupnom iznosu od 1.266,67 EUR.

18. Slijedom navedenoga, sud je utvrdio da je tuženik kao vlasnik posebnog dijela nekretnine i suvlasnik zgrade bio obavezan plaćati zajedničku pričuvu te da je tužitelj kao upravitelj ovlašten zahtijevati njezinu naplatu, zbog čega je na temelju članka 451. stavka 3. ZPP-a platni nalog održan na snazi u odnosu na glavnica od 1.266,67 EUR.

19. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate na svaki dospjeli, a neplaćeni mjesečni iznos pričuve od njegova dospijeca do isplate, sukladno članku 29. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,

126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26; dalje: ZOO). Budući da obveza plaćanja zajedničke pričuve ne proizlazi iz trgovačkog ugovora između stranaka, već iz zakonske obveze tuženika kao suvlasnika nekretnine, na predmetnu tražbinu primjenjuje se stopa zateznih kamata propisana člankom 29. stavkom 2. ZOO-a za ostale odnose. Stoga je platni nalog održan na snazi u dijelu kamata do visine te stope, dok je u dijelu kojim su zatražene kamate po višoj stopi ukinut te je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen kao neosnovan.

20. Odluka o trošku ovršnog postupka sadržanom u platnom nalogu temelji se na članku 14. stavku 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ) i članku 154. stavku 1. ZPP-a u vezi s člankom 451. stavkom 3. ZPP-a. Budući da je sud održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi, tužitelju pripada naknada troškova ovršnog postupka dosuđenih rješenjem o ovrsi u iznosu od 212,50 EUR sa zateznim kamata od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, kako je odlučeno u izreci presude.

21. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na člancima 154. stavku 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u odnosu na glavnu tražbinu, pripada mu pravo na naknadu troškova koji su bili potrebni za vođenje postupka. Sud je tužitelju priznao trošak sastava podneska od 1. prosinca 2025. u iznosu od 150,00 EUR prema Tbr. 8. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa), trošak zastupanja na ročištima održanim 16. lipnja 2026. i 7. rujna 2026. u iznosu od po 150,00 EUR za svako ročište prema Tbr. 9. točki 1. Tarife te trošak sastava podneska od 28. srpnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR prema Tbr. 8. točki 4. Tarife, odnosno ukupno 500,00 EUR. Na navedeni iznos tužitelju pripada PDV od 25 % u iznosu od 125,00 EUR, slijedom čega mu je dosuđen ukupan trošak parničnog postupka u iznosu od 625,00 EUR.

22. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 28. srpnja 2026. preko iznosa priznatog prema Tbr. 8. točki 4. Tarife, budući da se ne radi o obrazloženom podnesku, već o podnesku kojim je tužitelj, postupajući po nalogu suda, dostavio zemljišnoknjižni izvadak. Nadalje, tužitelj je u troškovniku pogrešno naznačio vrijednost predmeta spora te je posljedično troškove pojedinih parničnih radnji obračunao u iznosima višim od onih koji mu pripadaju prema Tarifi. Stoga je zahtjev za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa odbijen kao neosnovan, kako je odlučeno u točki IV. izreke.

Zagreb, 21. rujna 2026.

SUDAC:
Jasna Golubić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave presude ako su uredno obaviještene o ročištu za objavu presude, odnosno od dana primitka pisanog otpravka presude ako nisu bile uredno obaviještene o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. Presuda se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a.

DNA:

1. Odvj. Lovro Badžim, Zagreb, Kaptol 11
2. G 11 GP d.o.o. Cerje, Ulica Stanka Šatovića 1

Broj zapisa: **9-3088d-6e728**

Kontrolni broj: **03ae3-8d127-8f9b8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASNA GOLUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.